

Casa de Maria del Carme Mansó

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça Miquel Ros, número 5; passeig de la Floresta, número 10
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.445149143256
Longitud: 2.0724597639509
UTM Est (X): 422519
UTM Nord (Y): 4588590

Classificació

Número de fitxa 08205 - 497
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1950
Autoria de l'element: Joaquim Lloret Homs
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-49.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 2687302DF2828H
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 10:56
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 29/01/2026 - 15:20

Descripció

Xalet d'estil eclèctic amb elements classicistes projectat el 1950 per l'arquitecte Joaquim Lloret Homs. Consta de planta baixa i pis. La teulada és a tres vessants.

La façana principal (al passeig de la Floresta) presenta una composició simètrica. A la planta baixa hi ha el portal d'entrada, amb arc de punt rodó, aixoplugat per un porxo amb columnes d'estil jònic i arcs carpanells que suporten un balcó superior amb balustrada de peces de morter modelat entre pilastrons. A cada costat de la porta hi ha una finestra. Al primer pis l'accés al balcó es fa a través d'un arc de punt rodó i, a cada costat, hi ha una finestra. Al ràfec hi trobem caps de biga de fusta i una peça de morter modelat decorada que serveix de ventilació del sostre.

A la part posterior de l'edifici (amb façana a la plaça Miquel Ros) hi ha uns locals comercials a la planta baixa i tres plantes d'habitatges. Al segon pis hi ha una finestra veneciana de tres obertures.

Història

Maria del Carme Manso Pérez va demanar una llicència d'obres el 7 de febrer de 1950 per construir un edifici plurifamiliar amb locals comercials segons projecte de l'arquitecte Joaquim Lloret Homs. El permís va ser concedit el 5 d'abril del mateix any per la Comissió Municipal Permanent. Lloret va projectar un edifici amb un habitatge per a cada planta, amb separació de zona de dia i de nit.

L'arquitecte Joaquim Lloret i Homs va néixer a Sarrià el 1890 i va morir a Barcelona el 1988. La seva obra arquitectònica s'emmarca en el noucentisme i el racionalisme. Va ser l'autor de les cases Fàbregues a Montcada i Reixac i Pedralbes a Barcelona, del Centre Oftalmològic Barraquer (Barcelona), del conjunt de cases Bosch i Canet a Sarrià (Barcelona), de la Torre San Fernando (Barcelona), de la Quinta San Isidro (Barcelona), del Centre Parroquial de Sarrià (Barcelona) i de l'edifici Rancho Grande (Barcelona), entre d'altres. Molts dels seus edificis estan catalogats a Montcada i Reixac i a Barcelona.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

